

Lauda de sine nu miroase-a bine

Blacks

Într-o zi o maimuțică
care nu știa de frică
se plimba înspre Siret
neavând un țel concret,
dar cânta în gura mare
ce de-a calități ea are

Că îi place la pământ
să își facă șezământ
unde se găsesc cu spor
tot ce-i este de-ajutor.
și ca foarte rar privește
către vârfuri, către creste,
unde cresc delicatese
difícil de-a fi culese,
Dar cu-a ei abilitate
este singura ce poate
ca să urce, colo, sus,
să culeagă ce-i ascuns.

Iar de alții s-or mira
ce secret e-n seama sa
De-or vedea a ' ei picioare
or sfârși a lor mirare
Că picioarele se mișcă
ca a mâinilor morișcă
Și astfel, maimuța are
patru mâini, clar, lucrătoare.
Maimuțica se plimba
mândră de tot ce spunea
Cântând cu sinceritate,
întâni o unitate.

Gardianul, cimpanzeu
care se credea un zeu,
Deodat' o auzi
și-o idee-i năzări
Că frumoasa maimuțică
Singurică, tinerică,
cu a ei abilitate
ar fi bună-n unitate.
Că având ea patru mâini
în vreo două săptămâni

planul pe întregul an
ea l-ar duce la liman.
Astfel, un urangutan
va da legi peste firman,
Toată lumea să muncească
cu-o frecvență diavolească
Pe maimuță s-o ajungă
că de nu... out din junglă!

Gardianul la intrare
depășit este, se pare,
Neștiind de fel nimica
cum gândește maimuțica.
El e proprietar de dani
și sport a făcut mulți ani
Dar al vieții calm limbaj
l-a tratat cu un linșaj.
Așa că, nu poate ioc
să discute echivoc
Și își cheamă ajutoare
pe-un "frate" nițel mai mare.

Cum a fost, chiar nu prea știu
Al maimuței interviu
Știu că s-au promis banane
și că nu va face foame,
Că dupa jumate' de an
se va da un nou firman
iar maimuța va putea
spre copaci a căuta
la curmale, portocale,
promisiuni și desfătare.
Și dacă va fi cuminte
pe-al său șef să îl alinte
nu va trece-o săptămână
și va deveni stăpână
peste un copac dorit
ce-i va împlini un mit:
dorul de a fi pe dată,
prețuită și stimată.

Dar gibbonul, derbedeu,
își făcea în gândul său
un plan cam nițel perfid:
- De-o semna, o pun la zid!
Și pe urmă, las' pe mine,
Nu m-oi face de rușine!
C-al maimuței sufletel

Îl voi face roboțel,
pentru mine să muncească
nicimăcar să nu gândească
la tot ce eu i-am promis
și va fi prea greu de-atins.

Maimuțica, cam credulă
semnă un contract, fudulă,
gândind că-ntr-o săptămână
pe copac va fi stăpână.
Astfel, că de-a doua zi,
lucrul cu drag îl porni.

Dar încă din prima oră
Se văzu lâng-o signoră
amărâtă și tăcută,
c-o privire cam ciufută.
Așa că se-mbărbătă,
pe ciufută-o întrebă:
-Surioara mea cea dragă
cum de ești așa de bleagă?
Și cu ce tu ai greșit
de încă n-ai reușit
Să ajungi la al tău vis,
la copacul cel promis?

- Draga mea, tu nici nu știi
ce-ambalăm noi în cutii
Unii zic că e o pastă,
dar eu zic că e năpastă.
Că n-a fost necaz mai mare
decât să mă cred în stare
că lucrând corect, cu spor
îmi voi împlini un dor:
Să ajung la un copac
imediat ce-oi zice "pac"
Dar să știi, din prima zi
că necazul mă bufni.
Că degeaba ai voința
mintă multă și credință
Că în jungla ce-am intrat
altă lege am aflat.

Vezi că lângă noi lucrează
mulți bolnavi în metastază
ce au fost voinici și prinți,
iar acum scrâșnesc din dinți.
Căci durerea ce-i doboară

este-n tot ce-i înconjoară.
Și nu înțeleg cu sunt,
cum al junglei aspru vânt
tot le-a supt din energii
de-au ajuns niște stafii,
Cum în tinerețea lor,
Ei, un părintesc pridvor
l-au cedat și dat la schimb
pe al junglei promis nimb,
Iar acum, ce-i înconjoară,
e speranța, nițel chioară,
ce nu îi prinde defel,
cu-al norocului inel.

Însă de vei îndrăzni
către ceruri de-a privi
Vei vedea gândaci, furnici
ce n-au fost nicicând pe-aici,
dar cu-a lor abilitate
de-a se cățăra pe toate
încă de cum au semnat
și-au găsit un protejat
S-au suit , acolo, sus,
neavând nimic de spus.

Gândacimea-n faima ei
ne consideră plebei
c-al nostru raționament
nu e bun pentru prezent.
Astfel, gândacii dictează,
uneori plini de emfază,
Care este algoritmul
ce impune nouă ritmul,
câte mâini noi să avem,
câte posturi să veghem,
Ce bucate să mâncăm,
iar de nu ne săturăm
ni se-oferă redundant
O "banană" cu fondant.

Stă maimuța și gândește
și nimic nu-i mai priște
Și gândind în sinea ei
- Ia să-i "fac" pe derbedei!
Și la ora de plecare
constată cu încântare
c-ale sale membre toate
sunt picioare fermecate

ce lucrează cu avânt
s-o scape de-acest pământ,
pământul fagaduinței
și regat al umilinței.

Veni și a doua zi
când un vuiet se trezi
Căci gibbonii au aflat
că la posturi e "curat"
și nici urmă de maimuță
și că sunt luați în căruță.
- Cum de alții au gândit
și deodată s-au sucit
Cum de-au părăsit în cor
jungla cu al ei decor?

- Nu e bai, le zise leul
și chemă iar cimpanzeul
să pună un nou afiș
și pitit, colo-n tufiș,
să privească-n așteptare
poate cineva apare
ca să bată-n marea poartă
Și să-nchidă a sa soartă
într-o junglă de minciuni,
dar vopsită în minuni.

Dacă alții au venit,
și contracte au "citit"
Tu, ce tocmai ai gătat
de citit, ce-am prezentat,
Vei decide cu-al tău gând
ce-a urmat în ani la rând.

Fiindcă nu aş vrea să mor
rămânând ție dator,
îți spun despre maimuțică
c-a ajuns să-i fie frică
să mai strige-n gura mare
câte "mâini" are-n dotare
Dar că a umblat timidă
spre o zonă cam toridă
unde-o junglă a aflat
fără nicun abcedat
Și trăiește-n bucurie
Ce-ți doresc , dragă, și ție!